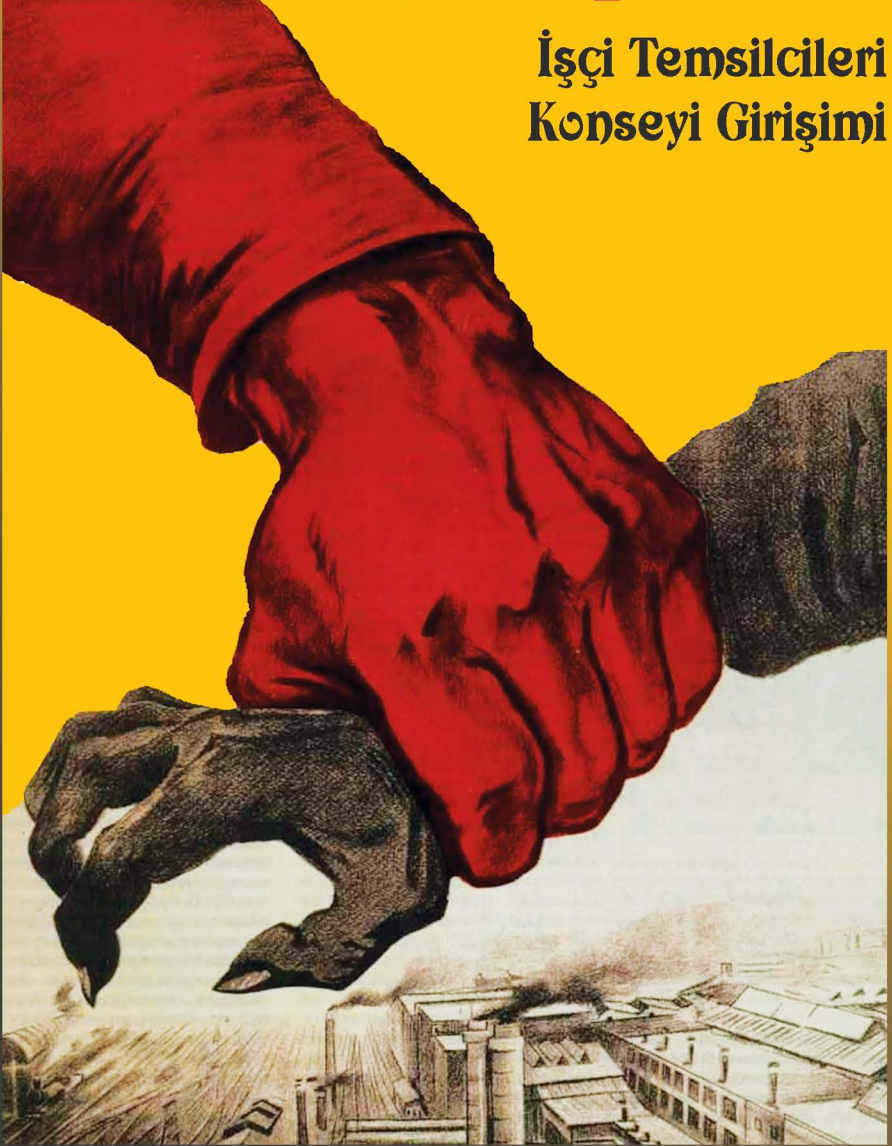

Ne Yapmalı? Nasıl Yapmalı?

İşçi Temsilcileri
Konseyi Girişimi

Ne Yapmalı, Nasıl Yapmalı?

2.Serbest Kürsü

İşçi Temsilcileri Konseyi Girişimi

İşçi Kitaplığı

Kitabın Adı

Ne Yapmalı, Nasıl Yapmalı?

Derleyenin Adı

Ülkü Şeyda

Birinci Basım

Temmuz 2019

ISBN

978-605-80596-7-2

Yayın Sertifika No

15814

Baskı

Net Kırtasiye Tan. ve Matbaa San. Tic. Ltd. Şti.
Adres: Ömeravni Mah. İnönü Cad. Beytülmalcı
Sok. No: 23/A Beyoğlu/İstanbul
Tel: 444 07 08

Kapak Tasarım

7 Temmuz 2019 Etkinlik afişinden düzenlenmiştir.

Telif Eserleri Kanunu gereğince bu eserin
bütün hakları Yeni Dönem Yayıncılık'a aittir.

Yeni Dönem Yayıncılık

İskenderpaşa Mah. Sofular Cad.
Fatih / İstanbul
Tel&Fax: 212 533 32 57
www.mucadelebirligi7.net

SUNU

7 Temmuz 2019'da İzmir'de ikincisi yapılan serbest kürsüde işçiler, "Ne yapmalı, Nasıl yapılmalı?" sorularına cevap aradı.

Birinci serbest kürsüde alınan kararlar "İşçi Temsilcileri Konseyi Girişimi" ilan edilmiş, Hazırlık Komitesi'ne ikinci etkinliği düzenleme görevi verilmişti.

28 Nisan 2019'da yine İzmir'de toplanan konsey girişiminin kararlara geçen önerileri daha çok temel ilke ve duruşun belirlenmesi üzerinedir. 2. Serbest Kürsü'de söz alan işçiler daha çok pratiğe yönelik çözümlere yöneldiler. Öneriler, etkinliğe katılan 22 iş kolundan işçi tarafından onaylanarak bir adım daha öne gitti.

Konsey girişimi yoluna devam ediyor. Bölgelerde ara toplantılar yaparak 3. serbest kürsü etkinliği için hazırlıklarına başlayacağını etkinlikte kararlaştırdı ve duyurdu.

Konsey Girişimi, genişleyerek ve derinleşerek, geleceği kuracak olan işçi sınıfının öncülüğüne ve bağımsız politikasına yol açmayı hedefliyor.

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!

İşçi Temsilcileri Konseyi Girişimi

İçindekiler

Sunu	3
İTK Girişimi Hazırlık Komitesi Adına	9
Eylemdeki Sibaş İşçileri	13
Eylemdeki Çiğli Belediyesi İşçisi.....	15
Eylemdeki Sağlık İşçisi Kenan Güngördü	17
Eylemdeki Kale Kayış İşçisi.....	20
Eylemdeki Belediye İşçisi Ali Ekber Eraslan	22
Saya İşçisi Yalçın Yanık	24
Makine Üretim Sanayiden İşçi Mühendis	26
Tekstil İşçisi.....	28
Komitesi Adına İnşaat İşçisi	30
İnşaat İşçisi	32
Part-time Gıda Hizmet İşçisi.....	33
İşsiz Metal İşçisi.....	34
Komitesi Adına Ağaç Mobilya İşçisi	36
Komitesi Adına Mevsimlik Gıda Üretim İşçisi ...	38
Komitesi Adına İşçi Avukatlar	40
Otomotiv Sanayi İşçisi	41
Komitesi Adına Otomotiv Sanayi İşçisi	43
Saya İşçisi	46
Komitesi Adına Sanayi Stajyer İşçi	48
Tutsak Tekstil İşçisi Nurettin Temel	50
Gıda Üretim İşçisi	53
Komitesi Adına Metal İşçisi	55
Sonuç Oylaması.....	58
Sonuç	61
28 Nisan Kürsü Önerileri	64

Ne Yapmalı, Nasıl Yapmalı?

2. Serbest Kürsü
7 Temmuz 2019, İzmir

*bugünü ve yarını elleriyle
inşa eden işçilere...*

İTK Girişimi Hazırlık
Komitesi Adına
METAL İŞÇİSİ

Kardeşler, işçi yoldaşlarım merhaba,

28 Nisan'daki toplantımızda arkadaşlarımızın da belirttiği gibi 19 iş kolundan 30 konuşmacımız olmuştuk. Dört buçuk saatlik sabırlı bir toplantının sonunda işçi arkadaşlarımızın önerisiyle "İşçi Temsilcileri Konseyi Girişimi" kurulmuştu. Aynı toplantıda onların önerileriyle şu kararlar alındı:

1- Sendikaları devrimci tutuma zorlayan, sınıfın tüm unsurlarını kapsayan komite ve konseylerin örgütlenmesi ve yaygınlaştırılması tüm işçilerin görevidir.

2- Ulusal ayrımcılığa, işkolu/işsiz sınırlandırılmalarına, kafa-kol emeği ve cins ayrımına karşı mücadele işçilerin görevidir.

3- İşçi sınıfının bağımsız ve militan mücadelesinin örgütlenmesini temel alır.

4- Toplumun ve doğanın kurtarılması mücadelesinde işçi sınıfının teorik ve pratik olarak öncülüğünü kabul eder.

5- İşçilerin kendileri hakkında bizzat kendilerinin söz söylemesi ve karar almasını tavizsiz savunur. İşçi sınıfının siyasal öncülüğünü kabul eder.

6- Eyleme geçen sınıfın tüm bileşenlerini desteklemeyi görev bilir.

7- İşçi ve emekçilerin ekonomik ve demokratik haklar mücadelesinde sonuç alıcı mücadele biçimlerini benimser.

8- İşçi sınıfının devrimci örgütlenme, devrimci bilinç, devrimci eyleminin örgütlenmesi ve sınıfın tam kurtuluşu için tüm işçileri göreve çağırır.

Dostlar,

Türkiye’de daha önce kerelerce belirttiğimiz gibi işçi sınıfını mücadeleye, mücadele araçlarına sahip çıkmaya çağıran pek çok parti, bileşen, sendika oldu. Ancak çok uzun zamandan beri bir şey unutuluyor. “İşçi sınıfı gelsin, sendikal eylem yapsın, işçi sınıfı ekmeğine sahip çıksın, işçi sınıfı gelsin toplantılarda bizleri dinlesin.” diyorlar. İşçi sınıfının kendisiyle birlikte dünyayı, toplumu kurabilecek tek sınıf olduğu gerçeği sürekli akıldan, bilinçten ve pratikten uzak tutuluyor.

Emekçi sınıfın kurtuluşu için bizden öncekiler büyük bir mücadele verdiler ve son derece zengin deneyimler elde ettik. Sınıfın mücadele tarihi bize çok şey verdi. Bir kuraldır arkadaşlar; “Çok şey verileden çok şey istenir.” Bu kadar çok şeyi bilen ve öğrenenler olarak biz de çok daha ileriye gideceğiz. Bu topraklarda bizler işçi sınıfının kurtuluşu için yapılması gerekenleri yapmak zorundayız.

Çevremizde görüyoruz; “işçi sınıfı yavaş, işçi sınıfı bilinçsiz, işçi sınıfı hazır değil” diye sızlanıp duruyorlar. Eğer birçok kesimin üzerinde geri

olduğu konusunda ortaklaştığı işçi sınıfı, 28 Nisan'da bu sekiz maddeyi ortaya koyan işçi sınıfı yanılıyorlar. İşçi sınıfı bilinçli, işçi sınıfı pratik tavır almaktan korkmuyor. Şu anda, sadece bugün, Türkiye'de devam etmekte olan eylemlere bakmak bile işçi sınıfının nasıl bir hareketin içinde olduğunu bize ifade eder. Bu salonda bulunan direnişçi işçiler işçi sınıfının hareketsiz olmadığını göstergesidir. Sibaş işçilerinin gözlerindeki ışık ve 190 günü aşan direniş, işçi sınıfının mücadeleden, kavgadan kaçmadığını gösteriyor.

Kale Kayış işçileri, Türkiye işçi sınıfı tarihine ayrı bir hat açtılar. Sadece sendikal hakları için değil ama aynı zamanda işçi sağlığı için, iş yerindeki katliamlara karşı şalteri indirip kapiya çıktılar. Bilinçsiz işçi bu mu? Bugün sendikal bürokrasiye karşı da mücadele ediyorlar. Az sonra arkadaşlarımız ifade edeceklerdir. İşçi sınıfının bunun için sendikal bürokrasiyi de uzlaşmacılığı da ekonomizmi de aşan taleplere ihtiyacı var.

Bizler sadece dinleyen, onay veren, her denileni kabul edenler değiliz. Bizler yeni dünyayı yaratacak olan sınıfız. Yeni dünyayı yaratacak olan sınıfın ihtiyacı olan araçlar da işçi sınıfını kurtuluşu taşıyacak olan araçlardır. Bunun içindir ki 28 Nisan'da İşçi Temsilcileri Konseyi Girişimi Hazırlık Komitesi önüne pratik görevler koydu. Yaklaşık beş aydır fabrika işçileriyle, metal, plastik, tekstil işçileriyle, inşaatçılarla madencilerle yaptığımız görüşmeler işçi sınıfının hareketsiz olmadığını, koluna girmeye, birlikte yürünmeye ihtiyacı olduğunu gösteriyor bize.

Yolumuz uzun ve birilerinin dediği gibi bahar seçimle gelmedi. 31 Mart'ı yaptılar, 23 Haziran'ı yaptılar "Her şey çok güzel olacak" dediler. Bak bakalım her şey güzel mi oldu? Türkiye'nin her tarafında belediye işçileri, belediyeleri kazananlar eliyle kapıya konuyor. Bakın, Çiğli belediye işçilerine. Kendi çıkar çatışmalarından dolayı işçiyi kapıya koyuyorlar. Öyleyse biz kendimiz için söz söyleyeceğiz. Kendi geleceğimiz için söz söyleyeceğiz. Sorumluluğumuz sadece kendimize karşı değil arkadaşlar. Sorumluluğumuz doğaya karşı, topluma karşı, toplumdaki diğer emekçilere karşı. İşçi sınıfı lafta öncü değil, sokağın öncüsüdür. İktidarın öncüsüdür. Bu mantıkla bir araya geleceğiz, bu mantıkla bu toplantıda da yeni hedefler koyacağız. Yeni çözüm önerileri sunacağız. Aslolan şudur ki; sokak, tarihi belirleyecek. Sokak işçi sınıfının geleceğini belirleyecek. Sosyalizm tarihi bize ancak bu araçları geliştirerek kazanabileceğimizi gösteriyor.

"İşçi Temsilcileri Konseyi Girişimi Her Yere!" diyoruz.

Teşekkürler.

EYLEMDEKİ SİBAŞ İŞÇİLERİ

Teşekkür ediyorum, Hoş geldiniz hepiniz.

Biz Sibaş işçileri olarak buradayız, 192 gündür Sibaş fabrikası önünde bir çadır kurduk, orada direniyoruz. Sendikaya üye olduğumuz için İşten atıldık. Fabrikadaki şartların iyileştirilmesi, maaşların düzeltilmesi ve üzerimizdeki şeflerin baskılarından dolayı Tek Gıda iş sendikasına üye olduk. Bu yüzden seksen arkadaşımızla birlikte İşten çıkarıldık.

5 Temmuz'da işe iade davamız vardı kazandık. Mahkeme iade kararı verdi. Patron temyize gönderecek çünkü, sendikayı kesinlikle istemiyor. Sendika işçilere çok olanak sağlayacak. Patronlar sendikadan korkuyorlar. Sendikanın onlara madde yönden zarar vereceğini, kayıplarının olacağını düşünüyorlar. İşçilerin bilinçlenmesinden korkuyorlar. İşçiler bilinçli olduğu zaman haklarını alabiliyorlar. Onların istediği bilinçsiz, her şeye 'evet' diyen işçiler olsun istiyorlar. Sendika bize birçok şey kattı. Biz bu mücadeleyi sonuna kadar, zafere kadar, iş yerine sendikayla girene kadar sürdüreceğiz.

Merhaba,

Ben de Sibaş direnişçisiyim. Sibaş'ın benim gibi yüzde 80'i kadın. Atılanların da yüzde 80'i kadın oluyor dolayısıyla. Seksen kişi İşten çıkarıldı ama hepsi direnişe katılamadı. Asgari ücret açlık sınırının altında ve biz o ücreti bile alamaz durumda olduğumuz için pek çok arkadaşımız bir yerde işbaşı yaptılar.

Biz şu an direnişi sürdüren 15-20 kişiyiz. Sayımızın azlığı içimizdeki direnci hiçbir zaman öldürmedi. Biz emeğimiz, ekmeğimiz ve çocuklarımızın geleceği için direniyoruz. 51 arkadaşımızın işe iade davasını kazandık. 22 arkadaşımızın davası da 20 Eylül'e ertelendi. Onları da kazanacağız ama bizim amacımız davayı kazanıp parayı alıp geri çekilmek değil. 192 günde parayı aldıysak 192 günün sonunda da işe gireriz.

Oradan hiçbir şekilde ayrılmayacağız. Sizin aracılığınızla yeniden söylüyoruz o iş yerine girinceye kadar mücadelemiz devam edecek. Bütün dostlarımızı dayanışmaya bekliyoruz. Çadırımız orada, çayımız sürekli kaynıyor. Yolu geçen herkesi ağırlamaktan mutluluk duyarız.

Çok teşekkür ederim.

Çiğli Belediyesi'nde
Eylemdeki İşçiler Adına
İŞTEN ATILAN
BELEDİYE İŞÇİSİ

Herkesine merhaba,

Öncelikle karşınıza terlikle geldiğim için çok özür dilerim. Ama üstümde bembeyazla geldim. Bu ben değilim hepimiziz. Biz geçmişten bugüne baskı zulüm yaşadık, hala da yaşıyoruz. Biz işçiler emekçiler üretimden gelen gücümüzün farkında olup onu kullandığımızda kimse bizim önümüzde duramayacak. Bugün de duramayacak, yarın da duramayacak.

Buraya gelip iki kelam da olsa söyleme fırsatı verdiğiniz için önce herkesin huzurunda sizlere teşekkür ederim.

Bizler çocukluğumuzdan beri çalışan insanlarız. Ben çalışa çalışa bir akciğerini kaybetmiş bir babanın oğluyum. Bir akciğeri yok ama onuru var, şerefi var. Kimsenin ekmeğiyle oynamadı. Bugün hala Zeynel Mertoğlu güneşin altında belediyenin önünde açlık grevinde. Kin ve nefreti doğuranlar yarın bu hesabı verecek.

Bu eylemle ilk defa trajikomik şeyler yaşıyorum. Altı aylık bir çocuğum var, büyüsün, söz ona anlatacağım. Bir polis bizi buradaki yoldaşlarla

tanıştırdı. Bizim küçük bir masamızı kaldırmak, elimizden almak isteyen polisler karşı yoldaşlar karşı koydular. İnanabiliyor musunuz bizi tanıştıran, polis.

Hepimiz yaşamaya çalışıyoruz. Buradaki herkes gibi. Buraya çalışıp da gelmedim, vicdanımla geldim. Biz işimizi istemiyoruz. Al senin olsun. Bizim kaybedecek hiçbir şeyimiz yok. Makamı olanların, koltuğu olanların kaybedecek çok şeyi var. Biz şerefimiz, gururumuz, onurumuz için savaşıyoruz, buradayız. Sonuna kadar, gittiği yere kadar.

Hala içim acıyor. O adamın yaptıklarını, mücadelesini herkese anlatıyorum. Bir kıvılcım yetti. Biri ipi göğüsledi, nerelere geldik. Biz sadece kendimiz için mücadele etmiyoruz. Onlarca işçiye mobbing uygulanıyor, yerinden ediliyor. Baskı var. Bunu kaldıramayacak yaşta, yaşını başını almış insanlar var. Biz KHK'larla işinden edilen işçiler ve memurlar için de buradayız. Herkes için direniyoruz. Bir tek kendimiz için değil. Bu mücadele devam ettikçe işçiler kendi sözlerini söyleyecekler. Bütün işçiler, inşaatlarda, tekstillerde her yerde daha hikayelerini yazmadılar, şimdiye kadar avcının yalanlarını dinlediler.

Hepinize teşekkür ediyorum.

Zeytinburnu
Belediyesi'nden İşten
Atılan Eylemdeki
Sağlık İşçisi
KENAN GÜNGÖRDÜ

Merhaba arkadaşlar, hepiniz hoş geldiniz.

Benim öfkem çok büyük. Düşünsenize ekmeğim elimden alınmış, açlığa mahkûm edildim. 464 gündür Zeytinburnu belediyesinin önündeyim. İşimi geri istiyorum. Ne pahasına olursa olsun. Her gün iki kere, öğle yemeği ve akşam iş çıkışında karşılarına çıkıyorum ve oradakilere, beş yüz kişiye diyorum ki, "Buradan cenazemi alırsınız!".

Çıkıp oraya ilk oturduğumda gerçekten ben de afalladım. "Ne yapacağım şimdi?" dedim. Şimdi bakıyorum milyonlara ulaştım. Her yerde olmaya çalışıyorum çünkü bu ekmeğin kavgası, bu yürüyüş arkadaşlar. Geçmişten aldığımız yürüyüş ve bu adımlar bizden sonra da devam edecektir. İşte çocuklarımız aramızda, izliyorlar bizi. Çocuklarımızın geleceğini garantiye almak için, zorbalığa karşı koymak için beş mevsimdir orada, dışarıda mücadele ediyorum. O kadar zalimler ki, başımda gölge yapan ağacımı kestiler. 464 gündür her yerdeyim, şehir şehir, sokak sokak geziyorum ve diyorum ki "bu öfke sizi boğacak!" Bu öfkeyi Ankara'ya, Adana'ya, Aydın'a, İzmir'e, Amed'e, Şırnak'a,

yurtdışına taşıyorum, taşıyacağım. Milyonlara ulaştıracağım. Oralardaki işçilerin biriken öfkesiyle birleştireceğim. Sizi bu öfkeyle boğacağız, sizi mahvedeceğiz.

Birçok fabrikaya, mahalleye, eylem alanlarına gittim. Tanımadığım, binlerce işçiyle tanıştım. İşçiler o kadar öfkeli ki... İşi yolunda görünen işçiler bile bela okuyorlar.

Sömürülen bir insan rahat olabilir mi? Soru şu, nasıl hareket edeceğiz? Bugün aslında tam da bir şans. Bugün birçok alandan işçi emekçi arkadaşımızla bir aradayız. Bugün ikincisini yapıyoruz. 28 Temmuz'da da İstanbul'da yapıyor. Bir yol haritası çiziyoruz. Ete kemiğe büründürüp nerede bir işçi varsa, nerede bir sorun varsa gideceğiz sorunun kaynağının ensesine bineceğiz. Diyeceğiz ki "bu işçi bizim arkadaşımız, bu işçi bizim için çok önemli ve onun kaybetmesine müsaade etmeyeceğiz." Gerekirse o işçiyle birlikte o işyerinin, fabrikanın önünde oturacağız, uyuyacağız, acılarına, öfkesine ortak olacağız.

13 yıllık bir çalışanken bir gün ansızın, bir isim listesiyle İşten atıldım. Bana niye atıldığımı dahi açıklamadılar. Örgütlerle ilişkilendirmeye çalıştılar. Mahkemenin işe iadesini aldıktan sonra işe alınıp altı dakika sonra tekrar İşten atıldım. Çünkü hakkını arayan bilinçli bir işçiyi istemiyorlar. Bu işçi orada, eylemle birlikte büyüdü ve korkular.

Fabrikaları, esnafları, işyerlerini, illeri, mahalleleri gezdim. Her gün anlatıyorum "bu sokaklar bizim. Bizler bu sokaklarda örgütlenip büyü-

yeceğiz, sizin koltuklarınızı yıkacağız.” Sermaye sınıfı bu korkuyla titriyor. Sadece samimi olarak birlikte hareket edelim. Birlikteliğimizin gücünü bildikleri için engellemek için her şeyi yapıyorlar.

Kriz hep vardı, ölmeyecek kadar çalışıyorduk. Şimdi öldürmeye çalışıyorlar. Ben bu şekilde ölmeyeceğim. Benim ekmeğim elimden alındığında her eylemim meşrudur. İşgal, pankart asmak, sokakta bağırma çağırma bunların hepsi hakkım. Ölürsem de onurlu bir işçi olarak öleceğim. Ben adımları tarihe yazdıracam, onlar onursuzluklarıyla, alçaklıklarıyla yaşayacaklar ve böyle ölecekler. Onlar benim huzurumu kaçırdılar ben de onlara huzur yüzü göstermeyeceğim. Ne koltuklarında rahatlar ne evlerinde, etkinliklerinde, sinemalarında hiçbir yerde rahat bırakmıyorum. Belediye başkanının evinin önüne gittim “aranızda eşkiya yatıyor, burada oturuyor, beni öldürmeye çalışıyor” diye komşularına bağırarak anlattım.

Buradan bütün mücadele arkadaşlarıma söz veriyorum, son nefesime kadar enselerinde olacağım. Burada bulunan arkadaşlarımla, dışarıdaki milyonlarla öfkemi birleştireceğim ve işçilerin iktidarını kurana kadar mücadele edeceğim.

Bu sözle hepimizi selamlıyorum. Bugün çağırduğumuz ama yanımızda olamayan arkadaşlarımızın da aynı düşünceleri paylaştığına inanıyorum.

Hepinizi saygıyla selamlıyorum arkadaşlar.

EYLEMDEKİ KALE KAYIŞ İŞÇİSİ

Merhaba işçi arkadaşlarım,
Öncelikle hepiniz hoş geldiniz.

Bizim örgütlenme sürecimiz bir buçuk sene önce başladı. İki arkadaşımız bunu başlattı. Üç ay sonra işi bıraktılar. Biz beş kişi eylemi üstlendik, örgütlenme sürecine girdik.

Anayasanın 51. maddesine dayanıyoruz ya, bu işi gizli saklı yapıyoruz. Bir ay içinde on altı kişi olduk. Sonra üç ay boyunca kimseyi örgütleyemedik. Sonra 43 kişiye ulaştık. Sonra müdürümüz bir işçiyle tartıştıktan sonra birden yüz yetmiş kişi olduk. Sendikalyız ya, sendikayı zırh gibi görüyoruz. Sendikaları bu kadar abartmaya gerek yokmuş. Örgütlenen arkadaşlara anlatırken başımızdan geçenleri söylüyoruz. Sendikaya tam anlamıyla güvenmelerine gerek yok. İşçi de sendikanın sendika da işçinin. Biz zırh konusunda yanıldık. 110. güne kadar haklıydık. 110. günden sonra haksız olduk. Sendika patronla ilk toplantıyı yaptı. Dediler ki, “herhangi bir sonuç yok.” “Ne konuştunuz?”, “Çay çorba içtik sadece.”

İkinci toplantıya gelince dediler ki, “güzel bir teklif geldi. Teklif şu: Kıdem tazminatlarınızı ocak

ayına göre hesaplayacaklar, ihbarları da mart ayındaki son çıkış tarihine göre hesaplayacaklar.” Dedik, “arada 120 günlük bir fark var. SGK’mız yatmamış, iş akdimiz de feshedilmemiş. Çalışıyor görünüyoruz ama devamsızlık olarak gösterilmiş. Bir kazanım değil bu bizim için.”

İşte bundan sonra sendikacılar direk tavır almaya başladılar. Yaptıkları masraflar artık onlara çok gelmiş de olabilir, diye düşündük. Tabii arada tartışmalar da oldu. Burada söylüyorum, sendikaya tam anlamıyla güvenmeyin. Hepsi kendi çıkarlarının peşinde koşuyor. Bu işi yapamıyorsanız, o koltukta oturmayacaksınız. Orada 94 kişinin örgütlenme çabasına bir katkı olmayacaksa o koltukta oturmayacaksınız. Biz 104 kişiydik, 94’ü bu teklifi kabul etti. O, 94 kişiye sorun bir daha örgütlenmeye yanaşacak mı? “Bir daha sendikaya yanaşırsak...” diye yemin ederek gittiler.

Siz işçilerin örgütlü çalışmasına engel olamazsınız, olamayacaksınız. Gidip orada gaz vermekle, sayıyı toplayıp, kapıyı kırıp içeri girmekle bitmez. Bütün her şeyi sendikaya bıraktık. “Burada bekleyin, burada beklemek çok büyük bir eylem.” dediler. Demek ki öyle olmuyormuş. Böyle yapan arkadaşlar varsa aranızda, yapmasınlar, kaybedeceksiniz.

Teşekkür ederim.

Eylemdeki Ataşehir
Belediye İşçisi, DİSK Genel
İş, Anadolu Yakası
1 No'lu Şube Yöneticisi
ALİ EKBER ERASLAN

Merhaba, Dostlar, Yoldaşlar,

Öncelikle hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum. Şunu söyleyebilirim ki, sizlerin içinde olmayı çok isterdim.

Bağlı bulunduğum belediyenin Toplu İş Sözleşmeleri süreci olmasından dolayı grev örgütlenmesi çalışması içindeyim. 5 Temmuz 2019 Cuma günü Ataşehir Belediyesi'nin kapısına Grev Kararını güçlü bir işçi kitlesiyle astık. 12 Temmuz'a kadar masada işçi adına bir gelişme olmazsa, 12 Temmuz Cuma günü grevdeyiz.

Dostlar, İşçi Yoldaşlar,

Genelde seçimlerde siyaset için kullanılan dildir bu "Zorlu bir süreçten geçiyoruz" dili. Yalnız bu durum aslında sınıf adına söylenecek bir gerçektir.

Bizler; işçiler, ezilenler, yoksullar. Evet, zorlu bir süreçten geçiyoruz. Yalnız seçim sonuçları bizlerin kaderini değiştirmiyor. Aksine derine kazıyoruz. Eğer ki, işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaksa, bu kurtuluşun bir parçası olmaktan onur duyurum.

Bizler, kendi yaşamımızı kendimiz şekillendireceğiz. Hiç kuşku yok. İTK (İşçi Temsilcileri Konseyi), bizler adına bir fırsattır. Kurtuluş için bir adımdır, girişimdir. Tüm işçi yoldaşları sınıf adına devrimci duygularıyla kucaklıyorum, selamlıyorum.

Bizler kendimize efendi seçmek yerine emekten gelen gücümüzün farkında olduğumuzda, üretenin yönettiği bir dünya yaratacağız. Buradan aynı sendikanın üyesi olduğumuz Aliğa Belediyesi işçilerine selam olsun.

Orada bulunan tüm dostları 28 Temmuz'da İstanbul'da gerçekleşecek olan "İşçiler, Kürsü Bizim!" etkinliğine davet ediyorum.

Sınıf adına direnciniz, kininiz eksik olmasın. Sevgi ve saygılarımla...

Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep
Beraber Ya Hiçbirimiz!
Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği!

Deri Tekstil Kundura
İşçileri Derneği Adına
Saya İşçisi
YALÇIN YANIK

Merhaba arkadaşlar, ben de sizleri en devrimci duygularıyla selamlıyorum.

İşçi kardeşlerimi, devrimci yoldaşlarımı selamlıyorum.

Bizleri bir araya getiren bu çalışmalarda, biz Deri Tekstil Kundura İşçileri Derneği olarak, şüphesiz, önyargısız her yere destek olmaya çalışıyoruz. İşçi konseyleriyle, işçi yoldaşlarımızla dayanışmak, yan yana gelmek mücadele birliğimize güç katacaktır.

Sınıf muhataplarımıza kendi iş kolumuzun sorunlarını aktarmak için buradayım.

Arkadaşlar burada gördüğümüz görseller (slaytları gösteriyor) sık sık karşılaştığımız pratik deneyimler. Bu süreç bazen yoğunlaşır bazen de aşağı düşer. Ama hiçbir zaman işçilerin emekçilerin sorunları iktidarı almadan bitmeyecek.

Biz mücadelenin, direnişlerin bir kısmını, çok sınırlı olarak göz önüne getiriyoruz. Bir direniş başlıyor, birkaç yıl sürüyor, anlamlı deneyimler kalıyor aklımızda, bunlar önemli. Günlük sorunlar için de mücadele önemli. Bir fabrikanın, bir faali-

yetin ya da belediye işçilerinin eylemlerini görüyoruz. Oysa her gün milyonlarca işçi evinden, ekmeğinden ediliyor. Güvencesiz, sigortasız, sendikasız işçiler her gün aşağılanıyor, İştten atılıyor. Çalışıp ürettiği halde hakkını alamıyor. Asgari ücret alıyor görünüyorlar ama paralarını bankamatikten çekip tekrar patrona iade ediyorlar.

İşçi sınıfı, çıkarları için düşüncesini, eylemini, perspektifini bir araya getirmeli ki etkin bir şekilde amaçlarımızı hayata geçirebilelim. İşçi sınıfının nitelikli bir devrimci partisi olmadığı sürece, proletarya diktatörlüğünü gerçekleştirmediği sürece bütün direnişlerimiz ayaklanmalarımız boşa gidecektir. İşçiler gerekeni yapıyor, siyasal ayakları olması gerekiyor.

Devrimci tutsaklara sahip çıkmazsak, İştten atılan arkadaşımıza sahip çıkmazsak bütün ayaklanmalar boşa gider. İşçilerin siyasi öncülüğü ele alması ve işçi sınıfı partisini örgütlemesi gerekiyor.

Yaşasın sınıf dayanışması!

Makine Üretim Sanayi İŞÇİ MÜHENDİS

Merhabalar,

Ben, 28 Nisan'daki etkinlikte dinleyiciydim. Makine mühendisi olarak özel sektörde, makine imalatı yapan bir fabrikada çalışıyorum. İnsanlar sorunlarını anlatıyor ama gelecek hakkındaki düşüncelerini çoğu zaman konuşmuyorlar.

Türkiye'de kapitalizm vahşi bir şekilde işliyor. Dördüncü sanayi dedikleri, sanayinin itici gücü, endüstri dört, yapay zekalar yoluyla üretimi robotlaştırmaktır. İşçilik maliyetlerini sıfıra indirerek kâr marjını arttırmak hedefleniyor. Kapitalizme karşı mücadele edebilmemiz için onu anlamamız gerekir.

Bu işsizliği nasıl gideririz? Avrupa'da belli bir kapitalizm yaşandığı için kendi aralarında bir denge oluyor, Türkiye'de böyle bir şey yok. İşsizliğe karşı ne yapabiliriz diye bazı şeyler düşünüyorum. Geçmişte tarihi sermaye yazdı, bizim de kendi tarihimizi yazmamız gerekiyor.

Dayanışma evleri kurmalıyız. Kendi tarihimizi yazmalıyız. Bunu kaç kişiye ulaştırabiliyoruz. Gelecek hakkında düşüncelerimizi dile getirmeliyiz. Kapitalizmi kendi emeğiyle yaratanlar yıka-

bilir. Gelecek kendi ellerimizde olabilir. Gelecek hakkında düşüncelerimizi ifade edecek yöntemleri yaratmalıyız.

TEKSTİL İŞÇİSİ

Öncelikle herkese merhaba diyorum, hoş geldiniz hepiniz. Burada emeği geçen herkese bize kendimizi anlatma imkânı verdikleri için teşekkür ederim.

Ben sendikalı, çalışan bir işçi değilim. Ben mesleğimi bıraktım. Neden bıraktığımı anlatmak istiyorum. Ben on beş yıllık tekstil işçisiyim. 2000 yılından beri bu işi yapıyordum. Kalifiye bir makineciyim. Asgari ücretle çalışıyordum. Benim gibi binlerce tekstil işçisi var. İşçinin emeğine saygı yok. Çalışma saatleri düzensiz ve çok uzun. Dinlenme ve yemek molası kısa. Bir işçinin günlük çalışma kapasitesi vardır bu da toplam 8 saati geçmemelidir. Fakat işverenler bunu hiç kale almıyorlar. Ben günde on bir saat çalışıyordum. İşveren bunu normal mesai yazıyor. Bu durumlar yüzünden benim psikolojik ve fiziksel sağlığım bozulma noktasına geldi.

Artık bu sistemin değişmesi lazım. İşçi bitmiş tükenmiş. Patronun umurunda değil, olmaz da. Onlar kazanacakları paraya bakıyorlar. İş bırakma sebepime gelince, psikolojik baskı yapılarak bırakmak zorunda kaldım. Şu andaki konuşmam

gibi iki-üç sayfa bir şey yazdım ve patrona verdim. Aramızda bir samimiyet vardı, kaç yıldır çalışıyordum. Kâğıdı aldı eline, okudu, okudu sonra da kâğıdı yırttı attı. Bana göre bu işçiye çok büyük bir saygısızlık ve terbiyesizliktir, başka bir şey değildir. Çünkü neden? İşine gelmedi çünkü. Ben çok rencide oldum. Ertesi gün hesabımı kestirip İşten ayrıldım. Aynı iş yerinde 12-13 senelik arkadaşlarım vardı. Psikolojik baskı yapıp İşten çıkmaları sağlandı. Tazminatlar birikmesin diye. Böyle bir tarz oluşturmuşlar işveren tarafından.

Burada işçinin zararlı çıktığı noktaları sıralayayım size; sömürü, psikolojik ve fiziksel sağlığı tüketilen, zaman, enerji, uyku, istirahat, ibadet, artı mesai, emeklilik durumu... Bunun vebalini taşıyamazlar. İşçi size hakkını helal etmez. Bizim bu mücadeledeki sloganımız, özgüvenimiz olsun ki özgür olalım.

Burada bulunan ve bizi destekleyen herkese teşekkür ederim.

Komitesi Adına
İNŞAAT İŞÇİSİ

Merhaba dostlarım, sınıf kardeşlerim.

Bilindiği gibi, Türkiye'nin gözde finans kaynağı olan inşaat sektörü, telafisi olmayacak derecede çöktü.

Çöküş sebepleri şunlar; birincisi ihtiyaçtan fazla konut olması, ikincisi yatırım yapacak iş adamlarının kalmaması, üçüncüsü konut alımlarının dibe vurması. Her geçen gün ya iflas ya da konsorsiyum ilan eden onlarca yapı şirketi var. O kadar çoklardı ki... 2018'den bu yana iflas talebinde bulunanlar bunların dörtte üçünü buldu.

Tabii ki iflas talebinde bulunacaklar değil mi? İflas edenin maliyetleri devlet tarafından karşılanıyor. Her seferinde olduğu gibi fatura yine biz emekçilere kesiliyor.

Gelmeden önce 28 Nisan'da gerçekleştirdiğimiz 1. Serbest kürsü etkinliğimizde aldığımız kararlara tekrardan baktım. Hangi burjuva siyasi partinin bu kadar ilerici olabileceğini ve bu talepleri gerçekleştirebilecek bir dinamizminin olduğunu düşündüm. Cevabı belli. Yok! Böyle bir legal parti de yok. Hiçbirinin ne niyeti ne de gücü var. Ama tarihi yazan işçi sınıfının bu gücü var. Çünkü

biz milyonlarcayız.

Hep içimizde güzeli, iyi olanı, umudu besledik. Bundandır ki, işçilerin burjuva siyasi partilerden umut beslediği zamanlar oldu. İktidarı destekleyen işçi kardeşlerimiz dahi içinde umut, özlem ve çaresizlikle kendi kurtarıcısını aradı. Ben hiç Roboski'yi, Nusaybin'i bombalasin, Sur'u, Cizre'yi, Şırnak'ı yıksın diye destekleyeni görmedim. Çaresizlik onları seçim sandıklarına götürdü. İşçi sınıfından umudunu kesen nice siyasetler seçim sandıklarına koştular. 28 Nisan'daki kararlarımızıza baktığımda "işçi sınıfının bilinci geri" diyenlerin umutsuzluklarının haksız olduğunu görüyorum. İşçi sınıfının bilincine burun bükme kimse haddi değil.

Biz işçiler diyoruz ki, bizim de temsilcilerimiz ve komitelerimiz var.

Evet arkadaşlar, güçlüyüz. Tahmin edemeyeceğimiz kadar hem de. Artık bilinci örgütleyebilecek kadar güçlüyüz. Karşı devrimin bizi bizden daha çok ciddiye aldığı kadar güçlü. Ve bunu kullanmalıyız, insani bir dünya talebimiz için. Nasıl ki "kahrolsun Amerika" diyerek emperyalizm kahrolmuyorsa "kahrolsun patronlar" diyerek burjuvazi kahrolmayacaktır.

İNŞAAT İŞÇİSİ

Merhaba arkadaşlar ben de inşaat işçisiyim. 21 yaşındayım. Arkadaşım inşaat alanının zorluklarından bahsetti ben biraz da örgütlenmemizden bahsedeceğim.

İnşaat işçilerinin komite oluşturması fabrikalarda işçilerin komite oluşturmasından daha zor. Fabrikada bir işçiyle üç dört yıl çalışabiliyosun ama inşaatla birlikte çalışma süren günlerle sayılıyor. Bunu komitemizle birlikte aşmaya çalışıyoruz. Bunu başaracağımıza inanıyorum. Sadece inşaat sektörünü örgütlemek değil devrimi örgütlemek bizim görevimiz. Bunun da bilincindeyiz.

Teşekkür ederim.

PART-TİME GIDA HİZMET İŞÇİSİ

Merhaba,

9 Eylül Üniversitesi İlahiyat fakültesinde okuyorum. Beş çocuklu emekçi bir annenin babasının, ailenin emekçi bir evladıyım ben. Bu yaşıma kadar sürekli bir mücadele içinde yaşadım, hala yaşıyorum. Bu zorluklar yüzünden ailemi görmeye bile gidemiyorum.

Öğrenciler çalışmak zorunda değiller, bunları yaşamak zorunda değiller. Öncelikle ücretsiz eğitim talep ediyoruz. Öğrencilerin yeteneklerini rahatça ortaya koyabilecekleri bir ortam istiyoruz.

Sizleri Mezopotamya kadınlarının sloganı olan zılgıtla selamlamak istiyorum. (Zılgıt çekiyor.)

İŞSİZ METAL İŞÇİSİ

Merhaba Arkadaşlar,

Ben şu anda metalde çalışmıyorum ama çalışacağım. Herkes, daha önceki arkadaşlar anlattı, ben de bahsedeyim. Fabrikalarda çalışma zor, baskı var. Bir kısım işçi susuyor, bir kısım konuşuyor. Bizim yapmamız gereken teker teker bir şeyler yapmaya çalışanları birleştirebilmek, ortaklaştırabilmek. Ancak böyle hak kazanımı, kalıcı hak kazanımı elde edilebiliyor.

Benden önceki abiler anlatıyor; “Maaşlarımız yatmadığında 15 dakika kapının önünde bekliyorduk, patron gelip ‘ne derdiniz var’ diye soruyordu, biz söylüyor, 15 dakika daha bekliyorduk. Maaşlarımız yatıyordu. Bunu daha sonraları kırdılar.” Ben de yaşadım. Maaşlar yatmıyordu. Herkes mesaiye kalmamaya çalışıyordu. Bu bir örgütlülüğe, komiteye dayanan bir birlikteliğe dönüşmedi. Dönüşmediği için de aramızda patronun ‘hafif müsamahasıyla’ mesailere kalmalar başladı. Gemisini kurtaran kaptan oldu.

Böyle de olsa yılmamak gerekiyor. Hakkımızı alırız. Bunu birliğimizle, bazen bir sendika aracı-

lığıyla alırız. Ama önce taban örgütlülüğünü kurmalıyız yoksa sendika daha kötü oluyor. İşçi komitelerimizi kurarak mücadele edebiliriz.

Çalıştığım bölgede “mülteci işçiler geldi, bizim maaşlarımızı düşürdü, işimizi aldı” gibi bir anlayış var. Bu doğru değil. Bir kriz var. Mültecilerin işe alınma sebebi ucuz iş gücü. Bilinçli arkadaşlarımız bu görüşlere karşı da mücadele etmeli. Öfkemizi onlara değil, kapitalizme, emperyalizme yöneltmeliyiz.

Mahalle İşçi
Komitesi Adına
AĞAÇ MOBİLYA İŞÇİSİ

Merhaba dostlar, merhaba yoldaşlar,

Dünya tarihinde altı bin yıldır sürdürdüğümüz sınıf mücadelemiz son zaferine yaklaştı. Baskıya, zulme, kana ve gözyaşına rağmen 1977'de beş yüz bin emekçinin meydanlara akın akın aktı. Güçlüyüz.

Faşizmin zindanlarında karanlığımıza güneş olan yoldaşlarımıza bin selam olsun. Güçlüyüz, kararlıyız, faşizmin karşısında işçiden emekçiden, ezilenlerden yanayız.

Yoldaşlar,

İşçi demek sadece anahtar alıp vida sıkmak demek değildir. İşçi demek, duruşuyla, fikirleriyle, mücadelesiyle dosta güven düşmana korku salandır. Evet, bizden korkuyorlar. Örgütlenmemizden, fikirlerimizden korkuyorlar. Faşist iktidarın en büyük tehdidi biz işçileriz. Bu yüzden işçilerin üzerinde baskı uygulanıyor. Yılmadık, yılmayacağız. Onların istediği gibi bir işçi olmayacağız. Marks'lardan Lenin'lere, Deniz'lerden İbo'lara süren ve sürmekte olan mücadelemizin sönmeyen meşalesi olarak bıraktıkları yoldan yürümeye devam edeceğiz.

Hepimiz farklı işlerde çalışıyoruz, haklarımız gasp ediliyor. KHK'lar gerekçe gösterilerek işyerimizden atılıyor. Yetmiyor, çalışırken ölüyoruz. Yetmiyor, kiramızı ödeyemediğimiz için kendimizi asarak hayatımıza son veriyoruz. Bunların sınırı yok.

Tek kurtuluş var arkadaşlar, "devrim!" Arkadaşlarımızı örgütleyeceğiz, ailemizi örgütleyeceğiz, mahalle işçi komitelerimizi kuracağız. Özellikle fabrika ilişkileri kuracağız. Ne kadar çok işçiye ulaşırsak o kadar büyürüz.

Yoldaşlar,

Bir nar tanesiyle başladık, şimdi binlerce nar tanesiyiz. Büyüyoruz, güçleniyoruz, yılmıyoruz. Faşizmin kirli pençesi altında yaşamayacağız. Bizim tek özgür olduğumuz yer komitelerimiz. Irkçı, dinci faşizme boyun eğmeyeceğiz. Patronlar doysun diye biz aç kalmayacağız. Biz işçiyiz ve kazanacağımız kesindir.

Arkadaşlar,

Ülkenin dört bir yanında işçi yoldaşlarımız grev yapmaktadır. Biz proleter sınıf olarak bu işçi kıyımını durduramazsak emin olun yuvamız çatısız, çocuklarımız kapısız, yaşamımız asılsız olur. Bunları daha önce yaşadık ve halen yaşamaya devam ediyoruz.

Yoldaşlar son olarak şunu demek istiyorum,

Biz mücadeleye halaylarla girdik, halaylarla çıkacağız!

Komitesi Adına
MEVSİMLİK GIDA
ÜRETİM İŞÇİSİ

Merhaba işçi kardeşlerim,

Biz mevsimlik işçilerin neler yaşadığını anlatmak istiyorum. Sigortamız bile tam yatmaz. İşte kaç gün kalabileceğinizi bilmezsiniz. Aylıklar her yerden kesilir, kuşa döner. Çalışmaya gelince en ağır şartlarda en uzun saatlerde çalışırız. Fazla mesai diye bir şey hiç yoktur. Yıllık izin, tazminat hayaldir.

Kadrolu işçiler bize yukarıdan bakıyorlar. Patronların karşısında sonuçta sen işçisin. İster kadrolu ol ister yevmiyeli ister geçici işçi fark etmez. Sıkar, posanı çıkarır. İşine gelmezse de atar.

Bizim için mevsimlik işçilerin bu durumu aslında avantaj. Çünkü kaybedecek hiçbir şeyi olmayanların içinde örgütlenmek daha kolay. Öncü işçilerin ister kadrolu ister geçici işçi olsun bu kesimlere bilinç götürmesi gerek. İşçi haklarını anlatmalılar. Onların kabullendikleri kölelik koşullarını değiştirebileceklerini öğretmeliler.

Birkaç kişiye ulaştığında ve en basit haklarını anlattığında, zaten kaybedecek bir şeyleri olmayanların “ne yapabiliriz” tartışmaları başlıyor.

Komiteleşmeyi, konseyimizi onlara taşımalı-

yız. Tarım, turizm, gıda birçok alanda geçici işçi var. Ortak aklın biz işçilere ne kadar faydası olduğunu tartışıp birlikte karar alıp uygulamalıyız.

Biz kadın işçilerin nerede nasıl çalışırsak çalışalım mesaimiz bitmiyor. Evde de yeni bir çalışma bizi bekliyor. Senelik izni olmayan, hafta sonu olmayan, saati bitmeyen bir mesai. Erkek işçi kardeşlerimiz mücadelede bizleri aralarında görmek istiyorlarsa kadınları aptallaştıran bu sömürüye de bir son vermekte bizimle birlikte mücadele etmeliler.

Biz kadınlar en çok da bunun için, bizi özgürleştirecek olan sosyalizmi istiyoruz. Biliyorum ki birlikte kazanacağız.

Komitesi Adına
İŞÇİ AVUKATLAR

Merhaba arkadaşlar,

Sibaş işçileri burada, ben öncelikle onları selamlamak istiyorum.

Kendileri de bahsetmişti zaten. İşe iade davaları vardı kazandılar. Ama tabii önlerinde daha uzun bir süreç var. Onların yanında oldum uzunca bir süre. İşçilerin yanında olmak, eylemin içinde olmak benim için de deneyim oldu. Onları buradan kucak dolusu selamlıyorum. Hoş geldiniz, hepiniz hoş geldiniz.

İşçi avukatların sorunları ile ilgili önceki etkinlikte de kadın konferansında da uzunca bir konuşma yapmıştım. Sizleri tekrar sıkıkmak istemiyorum. Bu sorunların çözümlerinde bir değişiklik olmadı.

Tüm işçi sınıfıyla, sadece işçi avukatlar değil tüm işçi sınıfıyla mücadelemize devam edeceğiz ve zaferi sınıf kardeşlerimizle birlikte kazanacağız.

Hepinize çok teşekkür ediyorum.

OTOMOTİV SANAYİ İŞÇİSİ

Merhaba yoldaşlar,
Ben de çok heyecanlıyım. Hepiniz hoş geldiniz,

Bixêrhatin,

Ben otomotiv sektöründeyim. Sanayi işçisiyim. Hepimiz farklı sektörlerdeyiz ama hepimiz emekçiyiz, işçiyiz. Ben çocuk işçiler hakkında konuşmak istiyorum. Ben de bir zamanlar çırak denilen çocuk işçiydim. Ben diğer arkadaşlarıma göre şanslıydım. Sadece hakaret ediliyordu bana. Diğer arkadaşlarım küfür, dayak, birçok darbeye maruz kaldılar. Sanayide şartlar zaten zor. Çocuk işçi olunca daha da zorlaşıyor. Yaşadıklarımızı anlatınca bize “meslek öğreniyorsun” diye tersliyor, alay ediyorlardı. Zaten hiç yok denecek kadar az ücret alıyorduk. Şimdi usta oldum onların tabiriyle. Ötekilere nazaran daha iyiyim. Biz büyüdük, bu demek değil ki çocuk işçilik bitti. Tersine daha da yaygınlaştı.

Ne okumak ne de usta olmak bizi kurtarıyor. “Meslek sahibi olursun, ileride rahat edersin.” dediler. Ben okulu bıraktım, ablam devam etti. Şu anda sınıf öğretmeni ve işsiz, evde oturuyor.

Tabi ki kurtuluş işçi sınıfında, bunu kimse inkâr edemez. Demek istediğim bu çocuk işçilerin kötü şartlarda az ücretle çalışıyor olmaları değil, çocukların çalışmak zorunda olmaları. Birçok sorunumuz var evet, ama sadece bu bile devrim yapmaya değer, sosyalizmi istemeye yeter.

Teşekkür ederim.

Komitesi Adına OTOMOTİV SANAYİ İŞÇİSİ

Merhaba dostlar,

Kendimden kısaca bahsetmem gerekirse, araba parçası üreten bir fabrikada Birleşik Metal-İş sendikasına üye, devrimci işçiyim. Bugün buraya, işyeri komitemle geldim ve konuşmamı komitem adına yapacağım.

28 Nisan'daki serbest kürsüde de söz almıştım. Daha önceki tebliğimi kısaca özetlemem gerekirse,

-Sendikal bürokrasiyi, ücret sendikacılığını eleştirip önüne politik ve pratik olarak sendikaları aşan komite ve konseylerde örgütlenmeyi,

-Sendikalarla komiteleri karşı karşıya getirmeden işyeri komitelerinin sendikaların alt komitesi olmadığına aksine sendikaları da örgütleyecek, denetleyip yönetecek birer araç olduğunu,

-İşçi sınıfının nihai kurtuluşu için iktidar perspektifli mücadeleden şaşmayıp süreç içerisinde bu komitelerin ayaklanma ve iktidar organları görevini yerine getirmesi gerektiğinden söylemiştim.

Aramızda tahmin ediyorum ki bunların yazılıp çizildiği kadar "basit ve kolay" olmadığını düşü-

nen dostlar vardır. Evet, basit ve kolay değil, “risk” de taşıyor. Ama imkânsız da değil, örnekleri var.

Çünkü bizler;

Adını metal fırtına diye andığımız 2015’te Bursa’da patlak verip tüm ülkeyi hareketlendirmekle kalmayıp, Avrupa’da da yankılanan eylemde, hızla komiteleşerek, üye oldukları gerici sendikayı tasfiye eden işçilerin “örgütlenme bilincine” sahibiz.

Bizler, 15-16 Haziran’da sendikal bürokrasiye karşı işyerlerinden taşıp, sokaklarda, sıkıyönetim koşullarında, yiğitçe dönüşen işçilerin militan mücadelesine sahibiz.

Bizler, 1963’te yasalarda henüz grev hakkı yokken, grevlerin yasadışı sayıldığı bir tarihte, Kavel işçilerinin iş bırakıp, fabrikanın kapılarını kaynaklayarak kendilerini içeriye kilitleyen ve içeriye kimseyi almayan işçilerin cüretine sahibiz.

Gezi ayaklanması da Kobani ayaklanması da bu birikimleri taşıyarak geliyor.

Ve dostlar, eminim ki bugün burada bulunan herkes bir yol ve yöntem bulmak için bulunuyor.

Bugün burada komite ve konsey örgütlenmeleri dışında birçok yöntem ve aracı deneyip, ihtiyaçlarını karşılamadığını görüp, çözüm arayışı içerisindeki işçi ve emekçilerin saflarında yer alan dostlarla birlikteyiz. Emekçi kadınların, ezilen halkların ve işçi olmayıp son tayin edici vuruşu işçilerin yapacağı bilincine sahip olanlarla, yüzünü işçilere dönenlerle bir aradayız.

İşçi avukatlar, işçi mühendisler bu kürsüde yer alarak daha önce de kararını aldığımız işçi

sınıfının kafa kol emeğinin birlikte mücadelesini bize gösterdiler.

İTK Girişiminin kendisini hızla konsey ilan edecek düzeye gelmesi bir gereklilik olduğu kadar aynı zamanda bir zorunluluktur.

Şu anda ülkenin birçok yerinde irili ufaklı sınıf eylemleri devam etmektedir. Biz biliyoruz ki, bu eylemler çok kısa bir sürede daha da yayılıp güçlenecekler. Burada en büyük sorun devam etmekte olan bu irili ufaklı eylemlerin birbirinden kopuk ve bağımsız olmasıdır. Burada eylemdeki işçilerin olması da konsey girişiminin dayanışma ve birlik için de bir araç olduğunu kanıtlıyor. Bu birlik bizi hem nicelik hem de nitelik olarak yükseltecektir. İTK girişiminin dinamiklerini yükseltmek burada bulunan herkesin görevidir.

İşte konsey örgütlenmesi bu eylemleri birbirine bağlayan birbirini güçlendiren bir örgütlenmeye dönüşecektir.

İşte biz işçi sınıfına zaferi getirecek olan bu örgütlenmiş güç olacağız. Dünyayı yeniden kuracağız.

Öncü işçiler öne, en öne!

SAYA İŞÇİSİ

Merhaba dostlar,

Ben de son anda bir şeyler söyleme ihtiyacı hissettim.

Biz, Işıkent'te on binlerce ayakkabı işçisiyiz. Sendikasız, sigortasız, örgütsüz çalışıyoruz. İşçilerin asıl öfkeli kesiminin her iş kolundan bu sendikasız, güvencesiz, örgütsüz işçiler olduğunu düşünüyorum.

Patronlar olabildiğince insanları daha bedava çalıştırmanın yeni yöntemini geliştiriyorlar. İşçi sınıfının bir bütün olduğunu aklımızdan çıkarmamalıyız. İşçi temsilcileri konseyi olsun, başka çalışmalar yapanlar olsun birbirimize karşı önyargıları bir tarafa bırakarak nerede bir mücadele varsa orada olmalıyız.

Kriz derinleşiyor. İşten atmalar artacak, direniş sermayeye karşı daha derinleşecek ve gelişecek. Sibaş olsun, Zeytinburnu direnişçisi arkadaş olsun bunlar çok daha fazla sayıda yaygınlık kazanacak. Birbirimizle teması güçlendirelim. Sınıf mücadelesini merkezileştirelim ve birbirimizden haberdar olalım.

Biz bir panel yaptık, 15-16 Haziran ayaklan-

masının güncelliği üzerine. Sokaklar koşullar gereği yeni ayaklanmalara gebe. Hem kapitalizmin kendi yapısal krizinden hem öznel, nesnel nedenlerden dolayı. Bu çalışma da bunun bir ön hazırlığı gibi geliyor bana. Burayı daha güçlendirerek yarına hazırlık açısından da ilişkilerimizi güçlendirelim.

Buranın teorik ayaklarının oluşturulması gerekiyor. Dünyadaki gelişmeler var, işçi sınıfının parçalanması var. Sınıf kininin deformasyona uğraması var. Aynı iş yerinde farklı farklı kavramlarla sınıf bölünüyor. Bu anlamda, daha fazla teorik olarak da kafa yormamız gerekiyor.

Buradaki herkesi hiçbir ayırım gözetmeksizin nerede mücadele varsa orada dayanışmaya çağırıyorum.

Teşekkür ederim.

Komitesi adına
MOTOR MAKİNA
SANAYİ STAJYER İŞÇİ

Merhaba dostlar,

Ben de bu sene meslek lisesini bitirerek işçi sınıfı saflarına katıldım.

Sizlere önce staj sömürsünü anlatmak istiyorum.

Fabrikalarda, atölyelerde, iş yerlerinde “stajyerlere istediğimiz her işi yaptırabiliriz, bizim kölemiz” gözü ile bakılıyor. Yeri geliyor tuvalet yıkatıyorlar, yeri geliyor çalışma alanını temizletiyorlar. Yeri geliyor kendi özel işlerinde kullanıyorlar. Stajyer işçiler bir ses çıkardıklarında da notla tehdit ediyorlar. “Notunu düşük veririz, sene sonunda yalvarırsın.” gibi şeylerle karşılaşıyoruz.

Ve bu çalışmanın karşısında alınan ücret bedavadan biraz fazla. Asgari ücretin üçte biri. AĞİ'yi de çıkartıyorlar içinden. Şu gibi asgari ücrete göre verilen 550 TL'ye tekabül ediyor. Normal bir işçiye asgari ücret vermek yerine okullarla anlaşıp stajyer işçi alınıyor. Meslek liselerinden mezun olup bir iş yerine girmeye kalksak bile, “bu bir şey bilmez, buna az para verelim, ıvır zıvır işleri yaptırırız” gözüyle bakılıyor. Ama yeni mezun bir işçinin yapacak bir şeyi olmadığı için birçoğu kabul edi-

yor.

Zaten önlerinde iki seçenek var; ya kabul edeceksin hayatının geri kalanını proleter olarak devam edeceksin ya da imkanların varsa üniversiteye gideceksin. Üniversiteye gitmek meslek lise-
li için bir mucize. Çünkü, matematik, fen, kimya, biyoloji görmemiş, görse bile meslek liselerindeki kalitesizlikten bir şey öğrenemediği için sınavda başarısız oluyor. Tabi ki elinde özel öğretmen, der-
shane gibi imkanları olanların kazanma imkânı var ama proleter bir ailenin çocuğuyorsa böyle fırsat-
lardan yararlanamıyor. Tek çare ev ekonomisi-
ne katkıda bulunmak için bir iş yerine girip haya-
tını iş yerinde devam ettirmeye çalışıyor.

Aklımıza ve başımıza gelen tüm sorunların tek bir kurtuluş yolu var: Marksist, Leninist dev-
rim!

Tutsak Tekstil İşçisi
NURETTİN TEMEL

Merhaba işçi yoldaşlar, dostlar.

Hepinizi yürekten selamlıyorum. İşçi bir tutsak olarak toplantılarınızı ve konsey girişiminizi büyük bir heyecanla takip ediyorum. İşçi sınıfının kurtuluşu bu tür işçi toplantılarında doğacak olan bağımsız sınıf örgütlülükleriyle olacağına inanıyorum. Bu yönüyle toplantılarınız işçi sınıfının mücadeleye dayalı bitliği ve kurtuluşu için büyük bir umuttur.

Sermayenin bize reva gördüğü sömürüye dayalı çalışma ve yaşam koşulları bir çoğumuzda olduğu gibi bende de isyan duygularına neden oldu. Ve Deniz Gezmiş'i okumak, kendimi devrimci safalara atmama yetti. Bir işçi için bu, suyun akıp yatağını bulması gibidir. Başka türlü ücretli köleliğe boyun eğmek olurdu. Ve bu isyandır zindanda oluşumuzun nedeni...!

İşçi yoldaşlar, "çalışma" kavramının Fransızca karşılığının kökeni "işkence" imiş. Ve 16. yy'da kapitalizmin henüz şafağında bir işkence aletinin adından türetilmiş. O günden bugüne sermaye egemenliğinde çalışmak işçi ve emekçiler için işkence olmaya devam ediyor. Ağır ve yıpratıcı uzun

çalışma saatleri, iş güvenliğinin olmayışının neden olduğu “iş kazası” denilen iş cinayetleri, sakatlanmalar, uzun kayıpları vs. vb... Sayısız ağır baskı ve işkenceden farksız çalışma koşulları... Sermaye, tüm bu işkence gibi çalışma koşullarını, sefalet düzeyinde yaşamaya anca yetecek bir ücret için dayatıyor işçi sınıfına...

İşçiler, bu kölece sömürü ve yaşam koşullarına isyan ettiğinde ise sermayenin imdadına devlet yetişiyor. Ki devlet, sermayenin ortak işlerini yöneten resmi örgütünden başka bir şey olmadığını, işçi sınıfı her hareketi geçtiğinde, polisiyle, ordusuyla mutlaka kanıtlar.

Sermaye sınıfı, devleti de kapsayan iyi organize olmuş ve son derece güçlü bir örgütlülüğe sahip. Kapitalistler yüzyıllardır bu ekonomik, siyasi ve askeri örgütlülüğe dayanarak emekçi sınıfları sömürüyorlar. İşçi sınıfı, sermayenin bu siyasi, ekonomik ve askeri örgütlülüğüne son vermeden asla sömürüden ve kölece çalışma ve yaşam koşullarından kurtulamaz. İşçi sınıfının yüzyıllara dayanan mücadele deneyimi bunu defalarca kanıtlamıştır.

Sermayenin bu sınıf egemenliğine son vermek ise ancak işçi sınıfın sermayeden bağımsız bir örgütlemeye sahip olmasıyla mümkündür. İşçi sınıfı, bağımsız sınıf örgütlülüğüne dayanarak, sermaye sınıfına karşı etkili bir mücadele verebilir ve zafer kazanabilir. Hangi gerekçeyle olursa olsun, şu ya da bu burjuva siyasetin peşine takılmak sadece sermaye egemenliğinin pekiştirilmesine yarayacaktır.

Bu nedenle işçi sınıfın bağımsız sınıf örgütlülüğü hayati önemdedir. Tüm toplumun sermaye egemenliğinden kurtuluşu ve geleceği işçi sınıfın bu bağımsız sınıf örgütlülüğüne bağlıdır. Konsey girişiminizin önemi bu hayati gerçeğe dayanıyor. Bu bilinçle çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

Saygılarımla

GIDA ÜRETİM İŞÇİSİ

Merhaba İşçi Kardeşlerim,

18 yaşımdan beri işçiyim. İlk işim ayakkabıcılık, sayacılık. Sigortasız, sabah 7 akşam 7 çalıştım. İnşaattan taşıma sektörüne durmaksızın çalıştım. Şimdi gıda sektöründe çalışıyorum. Her gün kendi kendime konuşup küfredip sövüyorum.

İş çok zor ve pis olmasına rağmen emeğimin karşılığını alamıyorum. Bir bordro istedik, o kadar vardiyaya rağmen neden bu kadar az diye, ama bordrodan bir şey anlamadım. Dört kişinin yaptığı işi tek başıma yapıyorum.

Gece 12 saat çalışıyorum, sabah artık kollarım tutmuyor. Fazla mesai, çocuk, yol parası elimize 3 bin geçmesi gerektiği halde bir sürü rakamların olduğu bordroda da yazıyor, elime 1400 geçiyor. Asgari ücretin altında ücret alıyorum.

Ne kadar sorduysak bahaneler sunuyorlar. Bordrosunu almaya giden bir abla, “neredeysen bizi borçlu bırakacaklar” dedi.

İş kazası geçirdim. Beni hastaneye bırakıp gittiler. Gece sabaha doğru ben kendi imkanlarımla evime gittim. Cebimde beş kuruş yokken evdekiler taksit ücretini ödedi.

Bizim emeğimizin, canımızın hiçbir önemi yok. Biz yapayalnızız. Değer veren de yok.

Sistemin komple değişmesi lazım. Bizim, işçilerin emeğinin karşılığını almasını sağlayacak kendi örgütlülüğü olması lazım. Hepimizin bir olması gerekiyor. Tek bir yerde iyi olmak da yetmez. Biz onlardan değil onlar bizden korkmalıdır.

Komitesi Adına METAL İŞÇİSİ

Arkadaşlarım, yoldaşlarım; İşçi Temsilcileri Konseyi Girişimi'nin işçileri, sizleri saygıyla selamlıyorum.

Öncelikle öncü işçilere çok görev düşüyor. Fabrika komiteleşmesi, mahalle konseyi bizim işimiz. Öncelikle baskılar ve ağır çalışma koşulları biz işçilerin üzerinden hiç eksik olmadı. Mesailer yüzünden ailelerimizle bir araya gelemediğimiz oldu.

Fabrika komitemizdeki arkadaşlarla düzenli bir aradayız. İşçi arkadaşlarımızla konuşuyoruz. İşçiler her şeyin farkındalar. Tek kurtuluş yolunun mücadeleye etmek olduğunu biliyorlar.

Komitemizle de işçi arkadaşlarımızla da bir araya gelmemizin önündeki en önemli sorun ağır çalışma koşulları, fazla mesai ve farklı vardiyalarda olmak. Ben işçi arkadaşlarımın bilinçsiz ve umutsuz olduğunu düşünmüyorum. Bizim en önemli sorunumuz birlikte zaman geçirmenin ve örgütlenmenin önündeki engeller. Patronların bizlerin arasında yarattığı rekabet de çözmemiz gereken sorunlardan biri. Bu tuzaklara düşmemeliyiz.

Bunları aşabiliriz.

Elbette İşten atılmaktan korkuyoruz. İşten atılan işçi ailesiyle birlikte yaşamdan kovulmuş işçidir. Maaşımızı alamadığımız zaman hayatımızı sürdürmemiz mümkün değil. Bunlar karşısında da örgütlenmekten başka şansımız yok. Her birimiz birçok işte çalıştık. Her bir fabrikada arkadaşlarımız var. Samimi olduğumuzu anladıklarında işçi arkadaşlarımızdan ulaşamayacağımız, bizi dinlemeyecek arkadaşımız yok. Yeter ki biz öncü işçi olduğumuzun bilincinde olalım. Yeter ki işçi arkadaşlarımıza ulaşalım. Onlara ulaşmak bizi de canlandıracaktır.

Arkadaşlar, bir banka çalışanı bile asgari ücrete razı oluyorsa, mühendis asgari ücretle çalışıyorsa onlar da bizim sınıf kardeşlerimizdir. Onları da kazanmak zorundayız. Makineleşme bize daha fazla serbest zaman kazandırması gerekirken bizleri işsizlikle tehdit ediyor. Birçok fabrika işyeri kapanıyor. Asgari ücret pul oldu. Kredi kartları, krediler boğazımızı sıkıyor. Bizler fakirleşiyoruz, zenginler on kat yirmi kat karlarını katlıyor. Fabrikalar birer hapisane. İşsizler ordusu büyüyor. Biz işçiler işsizler ordusunu da ortak mücadeleye ikna etmek zorundayız.

Tarih bize işçi sınıfı mücadelesinden pek çok örnek sunuyor. Bunları öğrenmek zorundayız. Nasıl kazanacağımızı nasıl kaybedeceğimizi bilmeliyiz. Eğer polis, asker grev çadırına, grevci işçilere saldırıyorsa devletin kimin devleti olduğunu tartışma zamanı geçmiştir.

Kadınlara yönelik baskı ve saldırılarda tüm

sınıf bileşenleri birlikte tepki vermelidir. Ev içi emekte erkek emekçiler kadın emeğinin sömürücüleri olmayı kabul etmemeliler. Çocuk işçilik diye bir kavram olabilir mi? Çocuklarımızın sömürülmesine de izin vermeyeceğiz.

Bu sistem ailelerimizle birlikte bizi açlık ve ölüme mahkûm ediyor. İşçi sınıfının öncüleri kendi sınıfına gerçekleri anlatmalıdır.

Gerçek şudur: İşçiler iktidarı ele geçirmediği için ezilmeye mahkumdur. Fabrikalar, bankalar, bütün zor aygıtları, sağlık, eğitim, adalet sistemi patronların elinden işçi sınıfı tarafından alınıp işçilerin emekçilerin denetimine geçirilmelidir. Kadınların, çocukların, gençlerin heba olmasına izin vermeyeceğiz. Ya ölüme, yıkıma, çürümeye razı olacağız ya da devrim için hazırlık yapacağız.

SONUÇ OYLAMASI

Merhaba dostlar,

Maden işçisi arkadaşlar mazeret bildirdiler, bir arkadaşları tutuklanmış, gelediler. Geçen toplantıda komiteleri adına konuşan gıda üretim işçisi arkadaşlar, bugün işçi sınıfının üzerindeki baskıyı anlamak açısından da önemlidir. Başka arkadaşlarının haftalık izinlerini kullanabilmeleri için çalışıyorlar, gelediler. Geçen toplantımıza katılan tarım işçileri yevmiyeci olarak çalışıyorlar, sezon başladığı için gelediler. Yevmiyeli tarım işçileri bir gün işe gitmediklerinde sıradan çıkartıyorlar ve ancak önemli bir açık olursa çağrılıyorlar, yoksa işsiz kalıyorlar. Bunun için katılamadılar. Taşıma işçisi arkadaşlar geçerli mazeretlerini bildirdiler. Yani bu toplantıyı renklendirecek arkadaşlarımızın bir kısmı katılamadı.

Derdimiz burayı daha da genişletmek. Arkadaşların önerilerine kesinlikle katılıyorum. Bir

araya gelmekten çekinmemek ve bir araya gelmek gerekiyor. Amacımız işçi sınıfının birliğini büyütme-ktir.

Yazman arkadaşlarımız önerilerimizi not almışlar. Geçen toplantıda önerilerimiz daha yapısal önerilerdi. Bu toplantıda daha pratik öneriler öne çıkmış. Daha önce 8 maddeyi oylamıştık. 2.Serbest kürsü önerilerini oylamak istiyorum.

Fiili mücadelenin ve kendiliğinden eylemlerin örgütlenmesi. Kabul edenler? ... Edilmiştir.

Mücadelede devamlılık ve kararlılık esas alınmalıdır. Kabul edenler? ... Edilmiştir.

İşçi sınıfı sözde öncü değil, sokağın ve iktidarın öncüsü olmalıdır. Kabul edenler? ... Edilmiştir.

Mahalle işçi komitelerini örgütlemeliyiz. Bu madde daha önce de kararlarımızda vardı. Bugün de bir mahalle komitesi adına konuşma yapıldı. Yine de oylayalım, kabul edenler? ... Edilmiştir.

Sınıf içinde cins eşitsizliğine karşı mücadele. Kabul edenler? ... Edilmiştir.

İşçilerin bir arada zaman geçirebileceği dayanışma evlerinin kurulması. Bu maddeyi mahalle işçi komitelerinin inisiyatiflerine bırakalım. Kabul edenler? ... Edilmiştir.

Eylemleri bir araya getirecek örgütlenme modeli oluşturulmalıdır. Bu maddeyi somutlamak gerekir diye düşünüyorum. Bu konuyu elbette tekrar tartışmalıyız. Mesela bugün Aliğa ve Çiğli belediye işçilerinin eylemleri var. Yarın Menemen'de de başlayacak. İstanbul'un pek çok yerinde de belediye işçilerinin eylemleri var. Bu eylemdeki işçilerin de KHK'lı işçilerin de eylemlerinin güçlendirilmesi

öneriliyor. Kabul edenler? ... Edilmiştir.

İşçi sınıfının teorik gelişiminin de ayaklarının oluşturulması. Daha önceki maddelerimizde “İşçi sınıfının teorik ve pratik öncülüğünü kabul eder demiştik.” Tekrar oylamaya sunuyorum. Kabul edenler? ... Edilmiştir.

Fabrika, bölge, mahalle komiteleri yoluyla bölgesel toplantıların yapılması ve örgütlenmesi. Bir bütün olarak işçileri bir odakta toplayabilmek. Diğer illeri de örgütlemek gerekecektir. Oylamaya sunuyorum. Kabul edenler? ... Edilmiştir.

SONUÇ

28 Nisan'da 19 iş kolundan katılan işçilerin önerileri ve oybirliği ile kuruluşu kabul edilen "İşçi Temsilcileri Konseyi Girişimi", 7 Temmuz'da İzmir'de yapılan 2. serbest kürsüsüne katılan aşağıdaki 22 iş kolunda çalışan işçilerin önerileri ve onayıyla aşağıdaki kararları almıştır.

28 Nisan'da 1.Serbest Kürsü'de alınan 8 madde aynı şekilde kabul edilmiştir.

2. Serbest Kürsü'de yapılan önermeler önceki kararlara eklenmiştir. (bkz.Ekler)

1- Sendikaları devrimci tutuma zorlayan, sınıfın tüm unsurlarını kapsayan komite ve konseylerin örgütlenmesi ve yaygınlaştırılması tüm işçilerin görevidir.

2- Ulusal ayrımcılığa, işkolu/işsiz sınırlandırmalarına, kafa-kol emeği ve cins ayrımına karşı mücadele işçilerin görevidir.

3- İşçi sınıfının bağımsız ve militan mücadelesinin örgütlenmesini temel alır.

4- Toplumun ve doğanın kurtarılması mücadelesinde işçi sınıfının teorik ve pratik olarak öncülüğünü kabul eder.

5- İşçilerin kendileri hakkında bizzat kendilerinin söz söylemesi ve karar almasını tavizsiz savunur. İşçi sınıfının siyasal öncülüğünü kabul eder.

6- Eyleme geçen sınıfın tüm bileşenlerini desteklemeyi görev bilir.

7- İşçi ve emekçilerin ekonomik ve demokratik haklar mücadelesinde sonuç alıcı mücadele biçimlerini benimser.

8- İşçi sınıfının devrimci örgütlenme, devrimci bilinç, devrimci eyleminin örgütlenmesi ve sınıfın tam kurtuluşu için tüm işçileri göreve çağırır.

EKLER

• 2. maddeye ek olarak “cins ayrımcılığına karşı mücadele”nin eklenmesi.

• 3. maddeye ek olarak, “fiili işyeri eylemleri ve sokak eylemleriyle mücadelenin devamlılık ve kararlılık kazanması için çaba sarf eder.” eklenmesi.

• 6. maddeye ek olarak “eylemler arasında bağlantı ve dayanışmayı örgütlenme görevinin” eklenmesi

• 9- İşçi Temsilcileri Konseyi girişimi, yaygınlık kazanmak ve kendi bölgesel sorunlarını tartışmak için yerel, bölgesel, mahalli ve işyeri toplantılarının örgütlenmesini planlar.

Metal işçileri
Gıda üretim işçileri
Gıda hizmet işçileri
Belediye işçileri
Taşıma kargo işçileri
Plastik sanayi işçileri
Makina üretim işçileri
İşsiz işçiler
Tekstil işçileri
Ağaç ve mobilya işçileri
Saya işçileri
Otomotiv sanayi işçileri
İşçi avukatlar
Malzeme üretim işçileri
Malzeme montaj işçileri
Basın işçileri
İnşaat işçileri
Ev işçileri
Diş protez üretim işçileri
Sağlık işçileri
Taş ve mermer işçileri
Benzin pompa işçileri

28 Nisan Serbest Kürsü etkinliğinde söz alan işçilerin, söz alma sırasıyla çözüm önerileri:

Benim itirazım şuna; bu ülke sizin babanızın çiftliği değil! Bizi kulağımızdan tutup kapının önüne koyamazsınız! Biz sizin yakanıza yapıyoruz. Kırk yıllık emeğimizi size yedirmeyiz! ... Eyleme geçen sınıfın tüm bileşenlerini desteklemek kararlara eklenmelidir. **Mahmut Konuk**

Adam başka bir ülkeden, adam Suriyeli, adam Ermeni. O, farklı bi sektörde çalışıyor ya da başka bir fabrikada çalışıyor. Peki, bizim için geçerli mi? Hayır, bu saydıklarımın hiçbiri bizim için geçerli değil. Biz işçiler her konuda ve her yerde, farklı konularda bile olsa birleşmek zorundayız. Bunu sadece Türkiye’de değil, dünyanın tüm işçileri olarak başarmak gerekiyor. Bunu da ancak beraber, ortak hareket ettiğimiz zaman başarabiliriz, kurtulabiliriz. **İnşaat İşçisi**

Son nefesimize kadar birlikte omuz omuza, çalışarak, çatışarak, örgütlenerek kazanacağız! Yeneceğiz, onları alaşağı edeceğiz, direne direne kazanacağız arkadaşlar. **Kenan Güngördü**

Bizler diyoruz ki, davanın sahibi Hak’tır ve Hak olan davada zafer muhakkaktır. Ve bir dipnot daha; Direnenler yaşar! **Flormar İşçilerinden Sebahat Zengin (mesaj)**

Biz işçiler olmasaydık bu düzenin çarkı dönmezdi, gücümüzün farkında olalım. Çalışma hayatımızda yaşadığımız sıkıntılar karşısında tüm işçiler olarak patron karşısında birleşsek, sorunlarımızı daha iyi ve hızlı bir şekilde çözebiliriz. Birlikten güç doğar. **Göçmen Tekstil İşçisi Muhammet Almasri**

Sendikalarda ve tüm başka örgütlerde, iş yerlerinde komitelerin bağımsız olarak örgütlenmesi ve bunların birbiriyle bağlarının kurulması hepimizin görevidir. **Ayakkabı Sanayi İşçisi**

Burjuva sendikacılığa, sendikal bürokratizme karşı işçi sınıfı seçeneksiz değildir. Sendikalarda da komite ve konseyler yoluyla militan bir mücadele yürütmeli, sendikaları kendi çıkarlarımıza tabi kılmalıyız. Her fabrika ve işletmede bir araya gelen küçük işçi grupları kendilerine verili olan sınırları aşmalı, birleşip konseylere evrilmelidir. **Belediye İşçisi**

Ve tüm bu akıl dışı düzende, işçi avukatlar akıl sağlıklarını korumak istiyorlarsa, haklarını savunabilmek istiyorlarsa, yan yana gelip birlikte hareket etmeli ve bu kavgayı "sınıf kardeşleri" ile birlikte örgütlemek zorunda olduklarını bilmelidirler. **İşçi Avukat**

Örgütlenmekten hiçbir zaman korkmayalım çünkü örgütlü bir mücadele, örgütlü bir yaşam her zaman güzeldir, bize her zaman ışık verir. **Metal İşçisi**

İş ayırımı iş kolu gözetmeksizin, tüm işçileri bir araya getirecek ve vahşi sömürüden kurtulma savaşına yardımcı olacak, özgür işçiler olmaya da bizleri bilinçlendirecek komitelere ihtiyacımız var. Birleşerek kazanacağız! **Metal İşçisi**

Burada, ama gerçekten, bu işin içinden çıkmayı düşünüyorsak, planlıyorsak birlikte çıkacağız. Sınıfın mücadelesiyle Kürt özgürlük mücadelesini birleştirdiğimizde, kadınların, gençlerin gücünü birleştirdiğimizde çok kısa sürede devrime ulaşacağız kanaatine vardım. **Dev Yapı İş Genel Sekreteri, 3. Havalimanı İşçisi Nihat Demir**

İşçi sınıfının tek kurtuluş yolu devrimdir. Devrim yapmak için ise işyeri komite konseylerinde örgütlenmelidir. İşçilerin zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi yoktur! Kazanacakları bir dünya vardır. **Kırıklar'dan Gezi Tutsağı, İnşaat İşçisi Barış Bulut (Mesaj)**

Örgütlü bir yapı içinde olmaktan korkuyoruz. Aslında yaşamın içerisinde herkes örgütlü zaten. Biz işçiler niye örgütlenmiyoruz? Evet, devrimci bir mücadele olması lazım. Hayat içerisinde net olamadığımız zaman yaşam bizi böyle her tarafa savurur; yerden yere vurabilir. O yüzden ne aradığımızı bilmemiz lazım. **Malzeme Üretim İşçisi**

Onları onların kullandığı dil ile vurursak daha başarılı olacağız. Stratejik davranmalıyız. Sendikayı da nasıl ele geçireceğiz, uzlaşmacılığa karşı nasıl

bir mücadele vereceğiz? Komiteleri duyduklarında nasıl hareket edeceklerini bilmeliler, bizi satmamalılar. **Gıda Üretim İşçisi**

Buradaki tüm işçi sınıfdaşlarımın bu çalışmayı devam ettirirken biz işsizleri ve hatta bizim durumumuzdan pek de farkları olmayan göçmen işçileri de kapsayan bir çalışma yapmalarını isterim. **İşsiz Kadın İşçi**

İnsanların okumak için çalışmak zorunda olmaması gerekir. Herkesin eğitim hakkı olmalı. İşçiler toplumun bu sorunlarıyla da ilgilenmeli. **İşsiz Genç İşçi**

İş cinayetleri politiktir ve gerçek nedeni kapitalist sisteminin kendisidir. İşçi sağlığı, işyerinden ibaret değildir. İşçi sınıfı, kapitalizmin yaşam alanlarına yönelik hak gördüğü kuyuma bir dur demeli, yaşamak ve yaşatmak için örgütlenmelidir. **İzmir İşçi Sağlığı ve Güvenliği Meclis Girişimi Adına İşçi Mühendis**

Arkadaşlar bizim birlik ve beraberlik bütünlük içinde olmamız için devrimci işçi komitelerinde, devrimci işçi konseylerinde birlikte hareket etmemiz gerekiyor ve birlikte yürümemiz gerekiyor. **İstanbul'dan Belediye İşçisi**

Mahalle komiteleri de kurmamız gerekiyor artık. Sadece işçi komitelerinin yeterli olacağını düşünmüyorum. Biz patronların elini tutacağız, biz bu

ülkeyi yöneteceğiz! Yaşamı yeniden inşa edeceğiz.
Saya İşçisi

Fabrikalarda, tezgahlarımızda 3 kişi bir yerde konuşuyorsa o komitedir. Görüyorum ki ileride bu komiteler daha da büyüyecek. Umarım bu kanala akar, bu kanala akıtmayı başarabiliriz. / Kaybedeceğimiz hiçbir şeyimiz kalmadı, tek çaremiz örgütlenmek! Ne yapacaksak, biz kadınlar öncülük yapacağız. **Plastik Sanayi Erkek İşçi/ Kadın İşçi (kürsüde birlikte söz aldılar)**

Beş çocuk annesiyim. Bu sistem bizim değil. Kadınları ve çocukları korumuyor. Bu sistem değişmeli. İnsanca yaşamak istiyoruz. Biz sosyalizmi istiyoruz. **Mevsimlik Gıda Üretim İşçisi**

Ben sendikalı bir fabrikada çalışıyorum. Kafamızdaki en büyük engel, sendikanın gelip her sorunu çözeceği düşüncesi. Bu bizim gelişimimizi basıltıyor. Aslında çözümü bizler üretmeliyiz. Sendika olsa da komite ve konseylerin olması, kendi kararlarımızı vermemiz, tavrımızı koymamız gerekir. İşçi sınıfının dolaysız mücadele araçlarına ihtiyacımız var. İşçi sınıfı mücadelesi temelde iktidar mücadelesidir ve bunun dışında kalan her şey kaybolmaya mahkumdur. Ekonomik mücadeleyle politik mücadelenin birbirinden kopuk olmadığını anlatmak zorundayız. İşçilerin siyasal öncülüğü için bağımsız sınıf politikasını sendikalarda da göstermesi gerekir. **Otomotiv Sanayi İşçisi**

İşçi Temsilcileri Konseyi Girişimi Hazırlık Komitesi
#işçilerkürsüsizin

978-605-80596-7-2